

Pécs - Harkány 25 km-es futóverseny – füzesabonyi szemmel

Jómagam nem futok régóta, sőt, nem is gondoltam volna, hogy bolondja leszek a futóversenyeknek! Két éve hallottam először erről a Pécs – Harkány versenylehetőségről, arról, hogy a Kelet - magyarországi Postás SE is lehetőséget kap, hogy a dunántúliakhoz csatlakozhasson és mi is – POSTÁSOK – megmutathassuk magunkat.

Először, 2015-ben még csak ismerkedtem a versennyel és váltótag voltam a miskolci csapatban. Akkor, az esti közös vacsorán mondtam, hogy lehet, jövőre megpróbálom egyéniben is, látva a sok elszánt postás kollégát, akik már évek óta rendszeresen járnak ide (van aki messzebbről is, mint mi). 2016-ban a verseny kiírásakor végül is rászántam magam, hogy felkészülök a 25 km-re! Akkor még nem futottam ilyen sokat, így ez komoly kihívás volt számomra. Vajon sikerül-e? Lesz-e holtpontom, hogyan fogom bírni...? Sikerült! Örültem! Céлом az volt, hogy 2.30 alatt teljesítsem a távot. 2.27-re sikerült! Ettől kezdve már nem volt kétséges, hogy indulok-e jövőre. Persze ez a keleti futótársakon is múltott, hogy vállalják-e ismét és megszervezik-e egyesületi részről ezt a nagy utazást! Szerencsére igen.

Nem álltam le, a téli nagy mínuszokban is futottam. Részt vettem néhány kisebb terep futóversenyen, hóban, fagyban, szélben. Úgy éreztem sikerült a felkészülésem.

Szombaton megérkeztünk Pécsre, szikrázó napsütésben, 17 fokban. Miután elfoglaltuk a szállásunkat, elindultunk felfedezni a várost. A TV-toronyból indultunk a gyönyörű napsütésben a hegyoldalon lefelé, majd a főtéren is időztünk kicsit. Csodálatos a város! Végül a közös vacsora helyszínére siettünk, ahol ismét találkozhattunk rég nem látott futótársainkkal. Most kevesebben voltunk az előző évekhez képest, de Végső Feriék annál nagyobb örömmel fogadtak bennünket. Megkaptuk a pólóinkat, rajtszámainkat, okleveleinket, majd, mint az előző években, ismét egy finom vacsorát fogyasztottunk el.

Másnap, a verseny napján borult égboltra és egy kis esőre ébredtünk. Nem baj, legalább nem tikkadunk ki a szokatlan melegben! Szerencsére az eső a verseny idejére elkerült minket, így ideális futóidőben, kb. 12 fokban, most szélmentesen futhattunk! A rajtnál találkoztunk a szokásos 10.30-as időben, hogy legyen közös kép a POSTÁSOKRÓL az egyforma kék DPSE-s pólónkban. Majd izgatottan vártuk a rajtot. 11-kor el is dörrent a pisztoly és nekivághattunk a 25 km-nek. Sok induló volt, közel 900. A szervezés ismét nagyszerű: A kereszteződésekben, a körforgalmakban rendőrök vigyáztak ránk, hogy a kocsik ne jöjjenek a fogalomba, illetve az autósok is óvatosabban haladtak, nehogy elüssék a sok-sok futót. A frissítőpontok a legjobb helyeken voltak, pont ott, ahol már szükség van egy kis vízre. De volt egy-két egyéni frissítés is, amit bárki igénybe vehetett. A sok szurkoló nagy lelkesedéssel hajrázott nekünk a településeken.

Talán a kellemes időnek is köszönhetően, én rettentően élveztem a futást. Már az elején felvettem egy elég gyors tempót (magamhoz képest), amit tudtam is tartani. Sőt a középső szakaszon, a sík részen még kicsit gyorsabb is volt néhány kilométerem. Persze azt is tudtam, hogy mi vár rám Szalánta és Túrony után, hogy ott lesz az a két hosszú és meredek emelkedő, amit elég nehezen tudtam legyűrni. De most sikerült! A tempóm ugyan sokat lassult, de most legalább nem sétáltam bele, mint az előző években és még maradt elég erőm is, hogy visszagyorsuljak az utolsó km-ekre! A célt most áthelyezték máshová, de így jobban látható volt minden befutó! Mikor megláttam az órát, nem akartam hinni a szememnek..., reméltem, hogy 5, maximum 10 percet tudok javítani a tavalyi időmhöz viszonyítva. Ehhez képest: 2.06.14 lett a befutóidőm. 20 percet javítottam !!! Sőt ezzel az idővel abszolút női 15. lettem! A célban vártak a saját szurkolóink, ill. házigazda szervezőnk, Végső Feri. Megkaptuk a szép érmünket is! Sőt most óriási kondér babgulyással kedveskedtek a rendezők a futóknak! Nemsokára az eső elkezdett esni, de ez már minket nem zavart. Még a harkányi fürdőben letusoltunk, most nem fürdőztünk. Kellemes fáradtsággal és jól eső érzéssel indultunk haza, s a hosszú úton felelevenítettük egymásnak élményeinket.

Remélem jövőre is eljuthatok erre a versenyre!

Hajrá DPSE és KPSE!!! Hajrá Postások !!!

Molnár Gabriella

Füzesabony 1 Posta